

Så har regeringspartierne sådan ligesom synes, at nu måtte de komme med en afværgedagsorden. Og hvad går den så ud på? Jo, den går ud på, at man fastslår det, som Folketinget allerede én gang har vedtaget. Ja, så binder man sig i hvert fald ikke op på for meget, for så binder man sig kun op på det, man én gang er blevet bundet til at skulle gøre.

I øvrigt henviser man så til nogle finanslovforhandlinger og satspuljeforhandlinger, som vi andre vi jo ikke kender det konkrete resultat af. Så det bliver svært at stemme for eller imod noget, som man ikke kender det konkrete indhold af. Jeg ved godt, at de, der sidder med ved bordet og diskuterer finanslovforhandlinger, godt ved, hvad det indeholder. Men vi andre har jo ikke set noget papir på det område endnu.

Så har SF og Enhedslisten traditionen tro valgt at lave deres eget forslag til vedtagelse; det er jo fuldstændig, som det plejer at være. Og midt i det hele følte både Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti så, at de skulle lave et forslag til vedtagelse, bare sådan for, at så har alle partier jo – ja, bortset fra Frihed 2000 – ligesom lavet deres eget forslag til vedtagelse.

Vi har i Frihed 2000 valgt ikke at komme med et forslag, for jeg tror sådan set ikke, der er nogen, der er i tvivl om, hvad vi mener om det her område. Men jeg kunne da godt være lidt skuffet over, at vi ikke blev inviteret med bare på ét af dem i hvert fald. Men jeg kan så sige, at Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse er ikke et, som vi kan støtte.

Det er jo ikke rimeligt, at Folketinget skal lave konkret lovgivning om deltidsarbejde. Det kan Folketinget ikke, og det skal Folketinget heller ikke. Det er noget, arbejdsmarkedets parter finder ud af. Det er lønmodtageren og arbejdsgiveren, der finder ud af, hvordan arbejdstiderne skal være. Det skal Folketinget overhovedet ikke blande sig i.

Det, der så også er spændende lige at forholde sig til, er selvfølgelig det problem, der er omkring børnefamilierne, og problemet med at få tid både til arbejdet og til børnene. Og det er jo, fordi børnefamilierne netop i mere end én forstand er i den produktive alder. Sådan er det jo.

Derfor er det jo på den tid, hvor man netop har muligheden for virkelig at få noget fra hånden og virkelig få etableret sig og få sikret sin alderdom.

Vi ved også, at alle hænder i dag kan bruges. På flere områder er der faktisk mangel på arbejdskraft, så det er et væsentligt problem. Vi ved også, at der er ganske, ganske mange borgere, som enten er på orlov, aktivering eller passiv forsørgelse eller andre parkeringsordninger, som er blevet etableret igennem tiderne, og de står ikke til rådighed umiddelbart. Det kunne man måske også få gjort noget ved.

Så er der det ved det, at i dag er skattetrykket rent faktisk så højt, at det er ganske svært kun at leve af én indtægt eller måske halvanden indtægt i en familie. Derfor føler mange familier, at både mor og far er nødt til at være på arbejdsmarkedet, hvis man skal få det til at hænge sammen økonomisk.

Og se, nu har vi så fået præciseret, hvad der er årsagen til de problemer, der kan være i børnefamilierne, men er det så det, man har tænkt sig at løse med det her forslag til vedtagelse, som jeg har nævnt? Nej, det er det ikke. Man fjerner ikke årsagerne til problemerne, man kører videre i den samme skure og siger: Vi kommer med endnu flere tilbud til børnefamilierne, endnu flere tilskud af den ene eller anden art. Vil det hjælpe? Nej, det vil bare forværre situationen. Og nu blinker den røde lampe desværre.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Først den overordnede bemærkning, at vi fra Kristeligt Folkepartis side har sagt, at vi meget gerne vil gå ind i en prioriteringsdiskussion om, hvordan vi skal bruge de penge, der allerede i dag bruges på børnefamilierne, og gøre det bedre. Der behøver altså ikke at være tale om, at man bare skal hælde en masse nye penge ud i form af tilskud, sådan som hr. Tom Behnke får det til at lyde.

Det andet, som bringer mig herop, er, at hr. Tom Behnke siger, at det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti har fremsat her i dag, stort set ingenting betyder. Der er ikke noget indhold i det. Hvis det nu var sådan, ja, så tror jeg ikke, at regeringen havde været så optaget af at fremsætte et forslag til vedtagelse i dag, som så mellem os sagt, med Tom Behnkes ord: overhovedet heller ikke var noget, for det var jo noget, vi havde vedtaget i forvejen.

Så tror hr. Tom Behnke dog trods alt ikke, at der er noget indhold i Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, siden regeringspartierne og